

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

IV. Querelâ ad eos contra judicia ecclesiastica de latâ, variè se gerefabant.
Aliquando ipsi cognitionem ad se transferebant. Id ostenditur exemplo
Athanasij Alexandrini. Ejus appellatio à Concilio ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

& Imperij Lib. IV. Cap. II. 201

subreptione remota , statuimus observari quod prīsa apostolica disciplina & canones veteres eloquuntur. Super qua re , secundum formam oraculi perennatis tuae ad viros illustrēs Prefectos presory Illyrici nostri scripta porreximus , ut cessimibus Episcoporum subreptionibus , antiquum ordinem similiter faciant custodiri ; ne venerabilis Ecclesia sanctissima Virbis privilegia à veteribus constituta amittat , que perenne nobis sui nominis conseravit imperium.

& præcipue Clericorum patrocinium , & tranquillitatis publicę cura ad eos spectaret. Id eximiē docet libellus porrectus Marciano ab Eusebio Dorylai Episcopo , & insertus Actis Concilij Chalcedonensis ; ubi de iis quę adversūm se à Dioscoro patrata erant in Ephesino Concilio graviter conqueritur: *Intentio & propositum est majestatis vestre , uni-*

II. Restat ut Photij dolosam exppositio-
nem paucis refellam : qui studio augenda
Constantinopolitanae sedis , quam invase-
rat , indefinita locutione omnia canonica
judicia in Illyrico acta ab Archiepiscopo
Constantinopolitano & ejus synodo defi-
nienda esse ait. Quod alienum est à mente
Theodosij , qui definitions istas synodis
provinciarum , vel etiam generali synodo
Diocesenos Illyricianæ attribuit , non autem
synodo Constantinopolitanae. Quæstiones
enim ista locis suis & à sua Dioceselos syno-
dis audiri debent , ut inquit Valens , Gra-
tianus , & Valentinianus ; idque diserte cau-
tum est canonibus Secundæ Synodi. Id
unum exceptit Theodosius , ut si quod du-
biūmergeret , ad sedem Constantinopo-
litanicam referretur. Itaque quod de una spe-
cie dictum est , ad omnes generaliter trahi
non debet. Porrò vir illustrissimus & erudi-
tissimus in specie hujus legis fingenda lap-
sus est. Existimat enim Theodosio ab Attico
Episcopo Constantinopolitano suggelatum
fuisse , Illyrianos Episcopos res novas mo-
lientes , à sedis Constantinopolitanae obse-
quio recessisse , sub Arsacio decessore suo , &
hoc colore eliciisse rescriptum illud , quo
cessante illa innovatione , veteres canones
servari præcipiuntur ; scilicet , ut ille expli-

M. Cao, Ferroni,
et al.

levior, præsumptio, &c. cat, canon Secundæ Synodi, quo primatus defertur Episcopo novæ Romæ, post Romanum Episcopum. Sed adeo apertum erat Illyricum nunquam sedem Constantinopolitanam coluisse ut nemo tam perficta frontis fuisse censendus sit qui libertatem Illyrianorum, innovationem appellaret; præfertur cum ipso canone secundo CP. (quem sub nomine verutatis & pristinorum canonum vult significari vir summus) nulla Diœceseos Illyriciana mentio facta fuerit, sed tantum Ægyptiacæ, Antiochenæ, Asiae, Pontice, & Thracice; ut alibi monui.

III. Ut autem redēam ad Principū auctoritatem; non solum lege generaliter lata canones adversus novitates vindicabant, sed etiam specialiter injuriam illatam in iudiciis canoniciis per canonum violationem decreta suis resarciebant, si quis ad eos querelam suam deferret. Cui rei ex officio incumbebant, non solum quod canonum custodia illis commissa esset, sed etiam quod civium

& præcipue Clericorum patrocinium , & tranquillitatis publice cura ad eos spectaret. Id eximiè docet libellus porrectus Marciano ab Eusebijo Dorylai Episcopo , & insertus Actis Concilij Chalcedonensis ; ubi de iis quæ adversum se à Diocesoro patrata erant in Ephesino Concilio graviter conqueritur: *Intentione & propositum est majestatis vestre, universis quidem sibi subditis providere, & manum porrigit omnibus in justè oppressis, præcipue tamē fungensib[us] sacerdotio; in hoc doxinitati placentes, à qua vobis imperare & dominari sub hoc sole donatum est. Ergo quoniam multa & dira & contra omnem consequentiam fides que in Christum est, & nos, sumus perpessi à reverendissimo Dioesoro Episcopo Alexandriae magna civitatis, adimis vestram pietatem, supplicantes iustitiam promereri.* Vnde pater Eusebium fiducia patrocinij ductum, quod Marcianus Sacerdotibus oppressis praestare tenebarur, ad eum accessisse, ut Principis auctoritate ius suum consequi posset, ob ea que contra canones à Diocesoro gesta erant Ephesi. Basilianus quoque Ephesi quondam Epifelopus preces obtulit Marciano, quæ relate sunt in Concilio Chalcedonensi ; quibus iniquo iudicio se ab episcopatu depulsum exponit, subsidiūmque regie tuitionis exposcit: *Omnis salua violentiam patientium post Deum vestra tranquillitas est, præcipue autem Sacerdotum Christi. Quapropter & ego ad has preces veni provulsus vestigiis vestris, ut in his mei miserebamini.* Eunomius Episcopus Nicomedie in Bithynia auxilium quoque Marciani implorat adversus invasionem Anastasij Nicenæ, quia, ut inquit ille, *imperium Principi collatum est ad salutem orbis & pacem Ecclesiarum.*

IV. Tot nominibus adstricti Principes
ad juvandos eos qui de aperta canonum vio-
latione & de judicibus ecclesiasticis conque-
rebantur, duorum alterum faciebant; aut
ipsi cognitionem suscipiebant, eo tantum
fine ut illis de violentia constaret, quam
deinde amoveri procurarent; aut aliis mo-
dis prospiciebant, de quibus dicemus se-
quentibus capitibus. Cum autem harum re-
rum probatio ex historia Conciliorum pe-
tenda sit, quae nobiles tantum eventus re-
censet, pauca sed illustria proferemus testi-
monia. Et quidem à B. Athanasio Alexan-
drino auspiciabimur, qui primus omnium à
judicio adversum se redditio in Concilio Ty-
rio Constantium Augustum provocavit.
Princeps autem appellationem suscepit; &
partibus diem dixit, qua se in Confessorio
suo sisterent. Rem gestam narrabo; ut om-
nibus pateat hanc appellationem ejus gene-
ris esse quæ hodiernis appellationum tan-
quam ab abusu formulis apprime responderet;

二、政治思想和政治文化
如何才能结合起来。

3. မြို့စာမျက် ၃၇
ဗျာတော် လျှောင်း
၁၇၈၇ ခုနှစ်၊ ၂၁-
၂၆၀၁။ ပျော်။

ΑΓ. XIII. Θεο-
τέ Βασιλίσση της
Δυ Κρατεΐτη την 21
Λου έθι ποτε προ-
τείς εικόνων, η
περίμετρος αγιον
εικόνας πολλά, πολλα
με διαφορά.

& in eo maximè differt à Donatistarum appellatione, quam idem religiosissimus Princeps merito execratus est. de qua dicemus capite sequenti. Quae explicatio, Novatorum quoque & aliorum aliquot opinionem refelit, qui iudicia canonica Principum imperio olim subiecta fuisse, hoc præcipue argumento ducit, sibi perjuadent.

V. Eusebiani & Meletiani , infensissimi Athanasij hostes, & decantatam illam fabulam calicis fracti , altaris eversi , & Arsenij Episcopi ab Athanasio cassi , in apertam accusacionem vertunt ; Synodum Tyriam à Constantino imperant , quò se conferrent ex Europa , Asia , Africa , & Aegypto sexaginta Episcopi à Principe ad arbitrium accusatorum delecti , qui criminum delatorum cognitionem susciperent . Quò misit etiam Princeps Dionysium Consularem , ut in synodo omnium rerum gerendarum Episcopos admoneret , atque animadversor esset & custos conservande aquabilitatis & ordinis . Concilium istud , quod partim ex Episcopis orthodoxis constabat , partim ex iis qui occulterè Arrianam impietatem fovebant , omnem judiciorum ordinem insuperhabuit . Etenim hostium Athanasij studiis cō res provectione est , ut Episcopi quidam in Mareotidem Aegypti regionem delegarentur , qui testimonia exciperent de calice fracto & altari everso . In quo quatuor peccata fuerant contra judiciorum ordinem & juris naturalis prescriptum . Primum est , quod à rectione seu recusatione hostium suorum Athanasius exciderit . Secundum est , delegationem datum ab adversariis Athanasij , non vero ab integro Concilio . Tertium , delegatos fuisse suspectissimos homines , immo vero & aper-tilissimos Athanasij hostes . Quartum , absente Athanasio , nec vocato , aucteius Clericis

Epistola Constan-
tini apud Baronem
an. 334. f. 2.

Libellus Episc. Aegypti apud Baron.
an. 335.

dos, ut purum istius rei scrutinium haberi possit.
Sanè Dionysius Comes iniquo animo ferebat Legatos communi omnium sententia decretos non fuisse, ut patet ex ejus epistola ad Eusebianos : *Cum admonerem vestram bonitatem, Legatos communi suffragio & judicio deligendos esse.*

V. Quapropter Athanasius & Episcopi
Ægyptij libello contestatorio (qui hodie in
foro evocatorius diceretur) à Dionysio po-
stulant ne calumniis consarcinatis det lo-
cum , fuitque negotium integrum Imperato-
ri seruet , ne infidias ab Eusebianis confictis
innocentes premerentur . Vnde colligere li-
cer , dolum , infidias , calumniam , & ho-
stium , qui in illo Concilio judices sedebant ,
gratiam , Athanasio & Ægyptiis occasionem
dedisse ut judicij ecclesiastici cognitionem
ad Confistorium Principis transferrent . Hoc
docebunt verba ipsa libelli Dionysio oblati :
*Cum multis videremus calumniarum consarcina-
tionem , & ex consarcinationibus infidias Eu-
sebii , Narcissi , Flacilli , Theognij , Maris , Theo-
dori , & Patrophi aduersum nos , quos quia
principio detrectantes rejecere non licuit , necessariò
ad hanc protestationem devenimus ; presertim
cum animadvertemus multa ad gratiam Meletia-
norum , multa rursus ad infidias catholicæ Ecclesie
sub nostris criminibus agitari . Necessariò ob id
quaque hunc libellum tibi porrigitur , cum multis
obsecrationibus , ut Dei metu in animo servato ,
qui imperium augustinissimi & pientissimi Impera-
toris Constantini tuerit , cognitionem caffarum
nostrarum ipsi augustinissimo Imperatori reserves .
Equum est enim te ab Imperatore missum , nego-
tium hoc integrum retinere .*

VII. Attamen insuper habitis libellis contestatoris, judicium redditur in Athanasium absentem & inauditum, qui episcopali dignitate sententia Concilij Tyri dejectus est. A qua sententia Constantinum appellavit; qui ejus causse suscepit cognitionem, eo quod Athanasius de vi sibi per insidias illata, adversus fas omne, conquerebatur. Cujus rei fidem facit rescriptum Constantini, quod extat apud Athanasium: *Ego quidem ignoro, inquit, quid sibi velint ista, que a vestra synodo pertulimur & tempestatem judicata sunt. Mibi sanx' videtur nec scio quo patto veritas per immo-destiam opprimi, dum per vestram contentionem, quam invictam cupitis, ea que Deo placent non consideratis.* Mox de Athanasio loquens: *Magna libertate nihil aliud postulavit, quam ut vos hoc evocari juberem: quo nobis presentibus, que per vim passus esset, conqueri posset. Quod cum mihi aequum & temporibus meis congruum videretur, scripto vobis denuntiatum volui, ut quotquot synodus Tyri absolvistis, sine omni ter- rificatione ad Pratorium vestrum duceremus.*